

4. Závěr

Je smutným faktem, že ani na počátku 21. století nemůžeme páčání zločinů proti lidskosti označit za ryze historickou kapitolu světových dějin. Události druhé světové války sice budou pravděpodobně (a doufejme v to) držet nežádoucí prvenství na dějinném žebříčku spáchaných zločinů proti lidskosti, co se jejich rozsahu týče, naneštěstí se ale i ve 21. století ukazuje, že nejde o jev vymizelý potrestáním válečných zločinců v rámci Norimberského procesu. Po událostech z bývalé Jugoslávie a Rwandy probíhajících v 90. letech se se zločiny proti lidskosti můžeme setkat v různých částech světa dodnes. Páčání těchto zločinů, které představují nejhorší pošlapání základních lidských práv i norem mezinárodního společenství, nezabránilo ani vytvoření dalších Mezinárodních trestních tribunálů, ani vznik Mezinárodního trestního soudu.

Za situace, kdy se zatím nedaří vymístit zločiny proti lidskosti jako takové, nezbyvá než spoléhat na efektivní postih těch, kteří tyto zločiny páčají. K tomu by měl významnou měrou přispět i nejnověji ustavený orgán mezinárodní spravedlnosti, Mezinárodní trestní soud, který je odrazem současného stavu mezinárodního práva a jeho důrazu na ochranu lidských práv. Otázkou k zamyšlení zůstává skutečnost, nakolik je MTS orgánem univerzální povahy, za kterýžto bývá prezentován, v situaci, kdy stále existují země, které jeho Statut odmítají ratifikovat. Mezi tyto země bohužel patří i Česká republika, ale i Spojené státy americké - paradoxně samy nejhlasitější propagátoři demokracie a ochrany lidských práv. Idea, že se oblast mezinárodní ochrany lidských práv oprostí od nejrůznějších politických a mocenských tlaků, se tak zatím zdá být nereálnou. I přesto je zřízení a fungování MTS ohromným přínosem pro celé mezinárodní společenství v oblasti jím chráněných zájmů a hodnot.

A i přestože je skoro nemožné přesně vymezit, kde končí hranice mezinárodní ochrany lidských práv a kde již začínají dle mezinárodního práva neporušitelné hranice státní suverenity, mezinárodní právo trestní a jeho v současnosti fungující instituce (Mezinárodní tribunály i Mezinárodní trestní soud) považují za jednoznačný přínos v dané sféře ochrany lidských práv na úrovni mezinárodního společenství.